

“मीठे बच्चे- जसरी तिमीलाई निश्चय छ ईश्वर सर्वव्यापी हुनुहुन्न, उहाँ हाम्रो पिता हुनुहुन्छ, यसैगरी अरूलाई सम्झाएर निश्चय गराऊ, फेरि उनीहरूको विचार लेऊ ।”

प्रश्न:- बाबाले आफ्ना बच्चाहरूसँग कुनचाहिँ कुरा सोध्नुहुन्छ, जुन अरू कसैले सोध्न सक्दैन ?

उत्तर:- बाबा जब बच्चाहरूसँग मिल्नुहुन्छ तब सोध्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, पहिले तिमी कहिले मिलेका थियौ ? जुन बच्चाहरूले बुझेका छन्, उनीहरूले तुरुन्त भन्छन्- हो बाबा, हामी ५ हजार वर्ष पहिले हजुरसँग मिलेका थियौं । जसले बुझेका छैनन्, उनीहरू अलमलिन्छन् । यस्तो प्रश्न सोध्ने अक्कल अरू कसैलाई आउँदैन पनि । बाबाले नै तिमीलाई सारा कल्पको रहस्य सम्झाउनुहुन्छ ।

ओम् शान्ति । रूहानी बच्चाहरूप्रति रूहानी बेहदका बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- यहाँ तिमी बाबाका सामुन्ने बसेका छौ । घरबाटै यो विचारले निक्लिन्छौ- हामी शिवबाबाका पासमा जाँदै छौं, जो ब्रह्माको रथमा आएर हामीलाई स्वर्गको वर्सा दिइरहनुभएको छ । हामी स्वर्गमा थियौं फेरि ८४ को चक्र लगाएर अहिले नर्कमा परेका छौं । अरू कुनै पनि सतसङ्गमा कसैको बुद्धिमा यी कुराहरू हुँदैनन् । तिमी जान्दछौ- हामी शिवबाबाको पासमा जान्छौं, जो यस रथमा आएर हामीलाई पठाउनु पनि हुन्छ । उहाँ हामी आत्माहरूलाई साथमा लैजान आउनुभएको छ । बेहदका बाबाबाट अवश्य पनि बेहदको वर्सा मिल्नु छ । यो त बाबाले सम्झाउनुभएको छ- म सर्वव्यापी छैन । सर्वव्यापी ५ विकार छन् । तिमीहरूमा पनि ५ विकार छन्, त्यसैले तिमी महान् दुःखी भएका छौ । ईश्वर सर्वव्यापी हुनुहुन्न, यो विचार अवश्य लेखाउनु छ । तिमी बच्चाहरूलाई त पक्का निश्चय छ, ईश्वर सर्वव्यापी हुनुहुन्न । बाबा सर्वोच्च पिता हुनुहुन्छ, सर्वोच्च शिक्षक हुनुहुन्छ, गुरु पनि हुनुहुन्छ । बेहदका सद्गति दाता हुनुहुन्छ । उहाँ नै शान्ति दिनेवाला हुनुहुन्छ । अरू कुनै पनि ठाउँमा कसैले यो ख्याल गर्दैन- के मिल्नु छ । केवल कनरस- रामायण, गीता आदि सुन्छन् । बुद्धिमा अर्थ केही पनि छैन । पहिले हामीले परमात्मा सर्वव्यापी भन्थ्यौं । अब बाबा सम्झाउनुहुन्छ- यो त भुटो हो । ठूलो ग्लानिको कुरा हो । त्यसैले यो विचार पनि धेरै जरूरी छ । आजकल जसबाट तिमी उद्घाटन आदि गराउँछौ उनीहरूले लेख्छन्- ब्रह्माकुमारीहरूले राम्रो काम गरेका छन् । धेरै राम्रो ज्ञान दिन्छन् । ईश्वरलाई प्राप्त गर्ने बाटो बताउँछन् । यसबाट मानिसहरूको दिलमा केवल राम्रो असर पर्छ । बाँकी दुनियाँ भरमा मनुष्यले जुन ईश्वर सर्वव्यापी भन्छन् यो ठूलो भूल हो- यो विचार कसैले पनि लेखेर दिँदैनन् । ईश्वर त बाबा, शिक्षक, गुरु हुनुहुन्छ । एउटा मुख्य कुरा त यो हो । दोस्रो यो विचार चाहिन्छ- यस ज्ञानबाट हामी गीताका भगवान् कृष्ण होइनन् भन्ने सम्झन्छौं । भगवान् कुनै मनुष्य या देवतालाई भनिँदैन । भगवान् एक हुनुहुन्छ, उहाँ बाबा हुनुहुन्छ । उहाँ बाबाबाट नै शान्ति र सुखको वर्सा मिल्छ । यस्ता प्रकारका विचार लिनु छ । अहिले तिमी जुन विचार लिन्छौ त्यो कुनै कामको लेख्दैनन् । हो, यति लेख्छन्- यहाँ शिक्षा राम्रो दिन्छन् । बाँकी मुख्य कुरा जसबाट तिम्रो विजय हुनु छ त्यो लेखाऊ- यी ब्रह्माकुमारीहरू ईश्वर सर्वव्यापी हुनुहुन्न भन्ने कुरा सत्य भन्छन् । उहाँ त पिता हुनुहुन्छ, उहाँ नै गीताका भगवान् हुनुहुन्छ । बाबा आएर भक्तिमार्गबाट छुटाएर ज्ञान दिनुहुन्छ । यो विचार पनि जरूरी छ- पतित-पावनी पानीको गंगा होइन, एक बाबा हुनुहुन्छ । यस्ता प्रकारका विचार जब लेख्नु तब तिम्रो विजय हुनेछ । अहिले समय बाँकी छ । अहिले जुन तिम्रो सेवा चल्छ, यति खर्च हुन्छ, यो त तिमी बच्चाहरू नै एक-अर्कालाई मदत गर्छौ । बाहिरकालाई त केही पनि थाहा छैन । तिमीले नै आफ्नो तन-मन-धनले खर्च गरेर आफ्नै लागि राजधानी स्थापना गर्छौ । जसले गर्नेछ, उसले पाउनेछ । जसले गर्दैनन् उनीहरूले पाउने पनि छैनन् । कल्प-कल्प तिमीले नै गर्छौ । तिमी नै निश्चयबुद्धि हुन्छौ । तिमी सम्झन्छौ- बाबा, पिता पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, गीताको ज्ञान पनि यथार्थ रीतिले सुनाउनुहुन्छ । सुन्न त भक्तिमार्गमा गीता सुन्दै आयौ तर राज्य कहाँ प्राप्त गर्‍यो र ! ईश्वरीय मतबाट बदलिएर आसुरी मत भयो । चरित्र बिग्रिदै पतित बन्यौ । कुम्भको मेलामा कति मनुष्य करोडौंको अन्दाजमा जान्छन् । जहाँ-जहाँ पानी देख्छन्, वहाँ जान्छन् । सम्झन्छन् पानीबाटै पावन बन्नेछौं । अब पानी त जतासुकै नदीहरूबाट आइरहन्छ । के यीबाट कोही पावन बन्न सक्छ र ! के पानीमा स्नान गर्नाले हामी पतितबाट पावन बनेर देवता बन्नेछौं ? अहिले तिमीले सम्झन्छौ- कोही पनि पावन बन्न सक्दैन । यो हो भूल । त्यसैले यी तीन कुरामा विचार लिनुपर्छ । अहिले केवल भन्छन्- संस्था राम्रो छ । त्यसैले धेरैको भित्र जुन भ्रान्ति भरिएको

छ- ब्रह्माकुमारीहरूमा जादू छ, भगाउँछन्- ती विचार दूर हुन्छन् किनकि आवाज त धेरै फैलिएको छ नि । यिनलाई १६१०८ रानी चाहिन्छ जसमध्ये ४०० मिलिसकेको छ भन्ने आवाज बेलायतसम्म गएको थियो किनकि त्यस समयमा सतसङ्गमा ४०० आउँथे । धेरैले विरोध गरे, धर्ना (पिकेटिंग) आदि पनि गर्थे, तर बाबाको अगाडि त कसैको केही चलन सक्दैन । सबैले भन्थे- यो जादूगर कहाँबाट आयो ? फेरि आश्चर्य हेर, बाबा त कराँचीमा थिए । आफैं सारा समूह आपसमा मिलेर भागेर आयो । कसैलाई थाहा भएन हाम्रो घरबाट कसरी भागे । यतिका सबै कहाँ रहनेछौं, यो पनि ख्याल गरेनन् । फेरि तुरुन्तै बङ्गला लिए । त्यसैले जादू जस्तै भयो नि । अहिले पनि भनिरहन्छन्- यी जादूगरनी हुन् । ब्रह्माकुमारीहरूको पासमा गयो भने फेरि फर्कनेछैनौ । यिनले स्त्री-पुरुषलाई भाइ-बहिनी बनाउँछन् फेरि कति त आउँदै आउँदैनन् । अहिले तिम्रो प्रदर्शनी आदि देखेर ती जुन कुराहरू बुद्धिमा बसेका छन्, ती दूर हुन्छन् । बाँकी बाबाले जुन विचार चाहनुहुन्छ त्यो कसैले लेख्दैनन् । बाबालाई त्यो विचार चाहिन्छ । गीताका भगवान् कृष्ण होइनन् भन्ने लेख्नु । सारा दुनियाँले सम्झन्छ- कृष्ण भगवानुवाच । तर कृष्णले त पूरा ८४ जन्म लिन्छन् । शिवबाबा हुनुहुन्छ पुनर्जन्म रहित । त्यसैले यसमा धेरैको विचार चाहिन्छ । गीता सुन्नेवाला त अनगिन्ती छन् फेरि देखेछन्- यो त अखबारमा पनि निकलेको छ गीताका भगवान् परमपिता शिव हुनुहुन्छ । उहाँ नै बाबा, शिक्षक, सद्गति दाता हुनुहुन्छ । शान्ति र सुखको वर्सा केवल उहाँबाट मिल्छ । बाँकी अहिले तिमी मेहनत गर्छौ, उद्घाटन गराउँछौ, केवल मानिसहरूका भ्रान्तिहरू दूर हुन्छन्, ज्ञान राम्रो मिल्छ भन्छन् । बाँकी बाबाले जसरी भन्नुहुन्छ- त्यो विचार लेख्नु । मुख्य विचार यो हो । बाँकी केवल विचार दिन्छन्- यो संस्था राम्रो छ । यसबाट के हुनेछ । हो, पछि गएर जब विनाश र स्थापना नजिक हुनेछ, त्यतिबेला तिमीलाई यो विचार पनि मिल्नेछ । बुझेर लेख्नेछन् । अहिले तिम्रो पासमा आउन त थालेका छन् नि । अहिले तिमीलाई ज्ञान मिलेको छ- एक पिताका सन्तान हामी सबै भाइ-भाइ हौं । यो जो कोहीलाई पनि सम्झाउन त धेरै सहज छ । सबै आत्माहरूका पिता एक सुप्रीम बाबा हुनुहुन्छ । उहाँबाट अवश्य सुप्रीम बेहदको पद पनि मिल्नुपर्छ । त्यो ५ हजार वर्ष पहिले तिमीलाई मिलेको थियो । उनीहरू कलियुगको आयु लाखौं वर्ष भनिदिन्छन् । तिमी ५ हजार वर्ष भन्छौ, कति फरक छ ।

बाबा सम्झाउनुहुन्छ- ५ हजार वर्ष पहिले विश्वमा शान्ति थियो । यो लक्ष्य-उद्देश्य सामुन्ने खडा छ । यिनको राज्यमा विश्वमा शान्ति थियो । यो राजधानी हामी फेरि स्थापना गरिरहेका छौं । सारा विश्वमा सुख-शान्ति थियो । कुनै दुःखको नाम थिएन । अहिले त अपार दुःख छ । हामी आफ्नै तन-मन-धनले गुप्त रीतिले यो सुख-शान्तिको राज्य स्थापना गरिरहेका छौं । बाबा पनि गुप्त हुनुहुन्छ, ज्ञान पनि गुप्त छ, तिम्रो पुरुषार्थ पनि गुप्त छ, त्यसैले बाबा गीत-कविता आदि पनि मन पराउनुहुन्छ । त्यो हो भक्तिमार्ग । यहाँ त चुप रहनु छ, शान्तिसँग हिँड्दा-डुल्दा बाबालाई याद गर्नु छ र सृष्टिचक्र बुद्धिमा फिराउनु छ । अहिले हाम्रो यो पुरानो दुनियाँमा अन्तिम जन्म हो । फेरि हामीले नयाँ दुनियाँमा पहिलो जन्म लिनेछौं । आत्मा पवित्र अवश्य हुनुपर्छ । अहिले त सबै आत्माहरू पतित छन् । तिमीले आत्मालाई पवित्र बनाउनको लागि बाबासँग योग लगाउँछौ । बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, देह सहित देहका सबै सम्बन्ध छोड । बाबाले नयाँ दुनियाँ तयार गर्दै हुनुहुन्छ, उहाँलाई याद गर्नु भन्ने तिम्रा पाप काटिनेछन् । अरे, बाबा जसले तिमीलाई विश्वको बादशाही दिनुहुन्छ, यस्ता बाबालाई तिमी कसरी भुल्छौ ! उहाँ भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, यो अन्तिम जन्म केवल पवित्र बन । अब यस मृत्युलोकको विनाश सामुन्ने खडा छ । यो विनाश पनि ५ हजार वर्ष पहिले ठीक यसरी नै भएको थियो । यो त स्मृतिमा आउँछ नि । आफ्नो राज्य थियो त्यतिबेला दोस्रो कुनै धर्म थिएन । बाबाको पासमा जो आउँछन् उनीहरूसँग सोध्छु- पहिले कहिले मिलेका थियौ ? जसले बुझेका हुन्छन् उनीहरूले तुरुन्तै भन्छन्- ५ हजार वर्ष पहिले । कोही नयाँ आउँछन् भने अलमलिन्छन् । बाबाले सम्झनुहुन्छ- ब्राह्मणीले सम्झाएका छैनन् । फेरि भन्छु- सोच, अनि स्मृतिमा आउँछ । यो कुरा अरू कसैले सोध्न सक्दैन । सोध्ने अक्कल नै आउनेछैन । उनीहरूले के जान्ने यी कुरा । पछि गएर जुन यस कुलका हुनेछन्, तिम्रो पासमा धेरै आएर सुन्नेछन् । दुनियाँ बदलिनु त अवश्य छ । चक्रको रहस्य त सम्झाइदिनुभएको छ । अब नयाँ दुनियाँमा जानु छ । यस पुरानो दुनियाँलाई भुल । पिताले नयाँ भवन बनाउँछन् भने बुद्धि त्यसमा जान्छ । पुरानो भवनमा फेरि ममत्व रहँदैन । यो फेरि हो बेहदको कुरा । बाबाले नयाँ दुनियाँ स्वर्ग स्थापना गरिरहनुभएको

छ । त्यसैले यस पुरानो दुनियाँलाई देखेर पनि नदेख । ममत्व नयाँ दुनियाँमा रहोस् । यस पुरानो दुनियाँबाट वैराग्य । उनीहरू त हठयोगले हदको संन्यास गरेर जंगलमा गएर बस्छन् । तिम्रो त हो सारा दुनियाँबाटै वैराग्य, यसमा त अथाह दुःख छ । नयाँ सतयुगी दुनियाँमा अपार सुख छ, त्यसैले अवश्य त्यसलाई याद गर्नेछौ । यहाँ सबै दुःख दिनेवाला छन् । माता-पिता सबैले विकारमा फँसाइदिन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— काम महाशत्रु हो, यसलाई जित्नाले नै तिमी जगतजित बनेछौ । यो राजयोग बाबाले सिकाउनुहुन्छ, जसबाट हामीले यो पद पाउँछौ । भन, हामीलाई सपनामा भगवानले भन्नुहुन्छ— पावन बन्यौ भने स्वर्गको राजाई मिल्नेछ । त्यसैले मैले एक जन्म अपवित्र बनेर आफ्नो राजाई किन गुमाउने ! यस पवित्रताको कुरामा नै भगडा हुन्छ । द्रौपदीले पनि पुकारेकी थिइन्— यस दुःशासनले मलाई नंगन गर्छ भनेर । द्रौपदीलाई कृष्णले २१ साडी दिएको खेल पनि देखाउँछन् । अब बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ— कति दुर्गति भएको छ । अपार दुःख छ नि । सतयुगमा अपार सुख थियो । अब म आएको छु— अनेक अधर्मको विनाश र एक सत्य धर्मको स्थापना गर्नको लागि । तिमीलाई राज्य-भाग्य दिएर वानप्रस्थमा जानेछु । आधाकल्प फेरि मेरो आवश्यकता नै रहनेछैन । तिमीले कहिल्यै याद पनि गर्ने छैनौ । त्यसैले बाबा सम्झाउनुहुन्छ— तिम्रो लागि जुन सबैको मनमा उल्टो प्रकम्पन छ त्यो निकलेर ठीक हुँदैछ । बाँकी ईश्वर सर्वव्यापी हुनुहुन्न भन्ने विचार लेखाउनु नै मुख्य कुरा हो । उहाँले त आएर राजयोग सिकाउनुभएको छ । पतित-पावन पनि बाबा हुनुहुन्छ । पानीका नदीहरूले कहाँ पावन बनाउन सक्छन् र ! पानी त सबै ठाउँमा हुन्छ । अब बेहदका बाबा भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा सम्भ । देह सहित देहका सबै सम्बन्ध छोड । आत्माले नै एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छ । उनीहरूले फेरि भनिदिन्छन् आत्मा निर्लेप छ । आत्मा नै परमात्मा यी भक्तिमार्गका कुरा हुन् । बच्चाहरू भन्छन्— बाबा, याद कसरी गर्ने ? अरे, आफूलाई आत्मा त सम्भन्छौ नि । आत्मा कति सानो बिन्दु छ, त्यस्तै उसको पिता पनि यति नै सानो हुनुपर्छ । उहाँ पुनर्जन्ममा आउनुहुन्न । यो बुद्धिमा ज्ञान छ । बाबा याद किन आउँदैनन् ? हिँड्दा-डुल्दा बाबालाई याद गर । ठिकै छ, बाबाको ठूलो रूप नै सम्भ । तर याद एकलाई नै गर त सही, अनि तिम्रो पाप काटिनेछ । अरू त केही उपाय छैन । जो सम्भन्छ उनीहरूले भन्छन्— बाबा हामी हजुरको यादले पावन बनेर पावन दुनियाँ, विश्वको मालिक बन्छौ, त्यसैले हामीले किन याद नगर्ने ? एक-अर्कालाई पनि याद दिलायौं भने पाप काटिनेछ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) जसरी बाबा र ज्ञान गुप्त छ, यसैगरी पुरुषार्थ पनि गुप्त गर्नु छ । गीत-कविता आदिको सट्टा चुप रहनु राम्रो हुन्छ । शान्तिमा हिँड्दा-डुल्दा बाबालाई याद गर्नु छ ।
- २) पुरानो दुनियाँ परिवर्तन भइरहेको छ, त्यसैले यसबाट ममत्व निकालिदिनु छ, यसलाई देखेर पनि देख्नु छैन । बुद्धि नयाँ दुनियाँमा लगाउनु छ ।

वरदानः— मन-बुद्धिलाई भ्रमेलाबाट किनारा गरेर मिलन मेला मनाउनेवाला भ्रमेलामुक्त भव

कतिपय बच्चाहरूले सोच्छन् यो भ्रमेला पूरा भएपछि मेरो अवस्था राम्रो हुनेछ वा सेवा राम्रो हुनेछ तर भ्रमेला पहाड समान हो । पहाड हट्नेछैन, जहाँ भ्रमेला हुन्छ वहाँबाट आफ्नो मन-बुद्धिलाई हटाऊ या उड्ती कलाद्वारा भ्रमेलाको पहाडभन्दा पनि माथि गयौ भने पहाड पनि तिमीलाई सहज अनुभव हुनेछ । भ्रमेलाको दुनियाँमा भ्रमेला त आउँछ नै, तिमी मुक्त रह्यौ भने मिलन मनाउन सक्नेछौ ।

स्लोगनः— यस बेहद नाटकमा हीरो पार्ट बजाउनेवाला नै हीरो पार्टधारी हुन् ।